

STANDPLAATS HONG KONG

Van onze correspondent Jan van der Made

GPD, 3 januari 2000

Als je nieuwjaar viert hoort het koud te zijn en moet je olieballen eten en appelflappen. Dus het was een gek nieuwjaar, want ik zat te barbecueen (het woord barbecue schijnt uit het Frans te komen en betekent "alles van het varken tussen de baard (*barbe*) en de staart (*queue*)", maar dit terzijde) op het balkon, er blies een zwoele wind en het millennium dat in Nederland, naar ik hoorde met veel geknal gepaard ging was hier, in Hong Kong, een massabijeenkomst met karaokemuziek en winkelende dagjesmensen. De film *End Of Days* waarin Arnold Schwarzenegger de wereld redt van de duivel trok nauwelijks aandacht en is vandaag, twee dagen na het millennium alweer uit de roulatie genomen. Het millennium is vergeten, de grootste zorgen zijn nu: de rijzende kosten van het mobiel telefoneren en het plotse verdwijnen van de hamburgerketen "Wendy's" die niet meer tegen MacDonalds opkon. The dubbeldekkers razen weer door de wolkenkrabber-omzoomde straten van Central en de MTR, de plaatselijke metro is weer stampvol met mensen.

Alles in Hong Kong is gereguleerd, lijkt het. Maar dat is maar een laagje. Tijdens een nieuwjaarsverkenningstocht, hiken, noemen ze dat hier, op een stijle, jungleachtige bergwand vlak achter Causeway Bay vond ik de ruïnes van een oud krottendorp. De daken waren overgroeid met vingerplanten en braambossen. Een klein porceleinen drinkkommetje met een karakter, *Faat* (geluk) erop lag zomaar midden in het wilde gras, achtergelaten door de eigenaars. God mag weten wat er gebeurd is met dat gemeenschapje, het was een dorpje genaamd Lin Fa Kung, oftewel Lotus Paleis. In Lotuspaleis woonden zo te zien een familie of vijf, zes, er leidden trapjes vanaf het drukken stadscentrum naar wat nu de jungle is met de overblijfselen van het dorpje. Lianen hingen naar beneden vanuit de Banyanbomen en beo's, met hun gele streepkoppen, gilden schel. Er hing een beetje de sfeer van dat oude Chinese verhaal over een dorp waar de tijd was blijven stilstaan, de inwoners dachten nog dat ze eeuwen eerder leefden. Reizigers die het ontdekten werden erdoor bedwemd. Maar toen ze terugkeerden in de beschaving en het later hun vrienden wilden laten zien konden ze het pad niet meer terugvinden. Ik weet nog wel hoe ik Lin Fa Kung moet terugvinden, maar vertel het aan niemand.

Dat is Hong Kong: nieuwjaar in de hitte, de jungle naast een high-tech stad waar niemand verder kijkt dan zijn bankrekening. Het is leuk, maar de volgende keer ga ik maar weer eens gewoon, lekker in Nederland nieuwjaar vieren, bij moeders thuis. Met Chinees vuurwerk, dat wel.

© Jan van der Made